

[Handelsministeren]

rakter, der knytter sig til en prisstoplov, gælder ikke for administrationen af den gældende lov om priser og avancer fra 1974. Denne lov indeholder således ikke generelle, bindende prisbestemmelser, påbudte kalkulationsmetoder eller stop for priser eller avancer. Monopoltilsynet er derimod pålagt at overvåge prisudviklingen for varer og ydelser og har hjemmel til at skride ind mod en urimelig pris- eller avanceudvikling på særlige områder, f.eks. ved at fastsætte højestepriser eller kalkulationsforskrifter.

Herved pålægges der ikke erhvervslivet over en bred bank administrative byrder, men loven får kun betydning på de særlige områder, hvor monopoltilsynet finder anledning til at gribe ind, fordi konkurrencen i sig selv ikke er tilstrækkelig til at sikre en rimelig pris- og avanceudvikling.

Det forekommer mig, at denne type prislov netop imødekommer ønsket om at undgå en administrationskrævende kontrol på områder, hvor konkurrencen klarer problemerne. Jeg mener derfor, at forslaget til folketingsbeslutning ikke har den aktualitet, som er indbygget i motiveringen herfor.

Om forslaget til folketingsbeslutning om effektivisering af monopolkontrollen skal jeg også gøre nogle bemærkninger.

Den gældende monopollov er fra marts 1955, og det kan allerede derfor måske forekomme rimeligt nu mere end 20 år senere at tage op til overvejelse, om loven er tidssvarende og stadig tilstrækkelig i henseende til at hindre urimelige priser og værne mod skadelige virkninger af forekommende konkurrencebegrænsninger. Loven har dog siden sin vedtagelse været underkastet visse ændringer, senest i 1971. Det udelukker naturligvis ikke, at den stadig kan forbedres, hvis der måtte være opstået behov herfor som følge af den udvikling, samfundet har gennemgået.

Tidligere handelsministre har imidlertid fremhævet – og jeg kan slutte mig til dem – at man bør være varsom med mere omfattende ændringer af monopolloven, forinden lovens bestemmelser og de erfaringer, monopoltilsynet har indvundet under administrationen, grundigt er overvejet. Loven blev til efter en omfattende forberedelse efterfulgt af en langvarig folketingsbehandling. Det taler for omhyggelige overvejelser og nøje gennemgang af lovens enkelte bestemmelser, før det afgøres, om ændringer er påkrævede.

Retsforbundet ønsker indført et forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler. Det er tradition her i landet og i de andre nordiske lande, at man ikke anvender forbudstanken, men går ind for offentligheds- og kontrolprincippet, og jeg mener ikke, at der er nogen grund til at ændre ved denne tradition.

Desuden ønsker man beføjelserne udvidet. Vi har prøvet at gennemgå de forskellige områder, hvor beføjelserne til overvågning og undersøgelse gælder, og indgrebsbeføjelserne, og vi finder, at de, som de er udformet i dag, er tilfredsstillende.

På den anden side tror jeg, at monopoltilsynet vil være enig med mig i, at der er områder, hvor tilsynets indsats kunne forstærkes, og monopoltilsynet har netop afgivet en redegørelse for centrale bestemmelser i monopolloven og den praksis, som har udviklet sig. Denne redegørelse har jeg netop oversendt til erhvervsudvalget.

På baggrund af denne redegørelse kan det drøftes, om man skal sætte monopoltilsynet i stand til i højere grad at udnytte sine beføjelser ved en udvidet undersøgelsesvirksomhed. Da tilsynet allerede har hænderne fulde, vil dette forudsætte, at der tilføres tilsynet yderligere ressourcer, og det er vigtigt, at vi under de fortsatte drøftelser om en effektivisering af monopolkontrollen er opmærksomme på nødvendigheden af, at dette problem først må løses, hvis monopoltilsynet skal beskæftige sig med flere opgaver.

Poul Nielson (S):

De to forslag, vi behandler her, er af indhold identiske med det forslag, der var til afstemning den 6. september sidste år. Da var der 132 stemmer imod, 12 for og 10, der hverken stemte for eller imod.

Man har opsplittet det daværende forslag i to selvstændige forslag med den motivering, at det skulle muliggøre for nogle partier at stemme for i hvert fald det ene af de to, fordi nogle synes godt om den ene halvdel, men ikke så godt om den anden halvdel. Jeg tror nu ikke, at dette fikse nummer ændrer ret meget på realiteten i hele dette her.

Jeg vil gå det skridt videre at sige, at det, at man få måneder efter, at der klart er blevet taget stilling til forslag af præcis samme indhold, er noget, der besværliggør arbejdet her i folketinget urimeligt, og det er også no-